

Al voltant del treball “Motius i sobrenoms de cases de Cubelles”

Tal com vam prometre a la introducció del treball “Motius i sobrenoms de cases de Cubelles”, inclòs al programa de Festa Major de 2004 i presentat com a quadern el 14 de novembre del mateix any, el Grup d'Estudis Cubellencs Amics del Castell hem reservat un espai a l'anuari d'enguany per reflectir i recollir algunes consideracions envers el tema desenvolupat.

Cal assenyalar amb molta satisfacció que la immensa majoria de les conclusions expressades a l'estudi han estat acceptades de bon grat. Això no obstant, caldria destacar un parell d'aclariments. D'una banda, pel que fa al motiu ‘capdelai’, cal assenyalar que en cap cas s'assegura que la família afectada es dediqués a captar, simplement que, atès que la majoria de sobrenoms venien donats per elements externs a la nissaga, és probable que li fos atribuït per qüestions d'enveja o mala fe, sobretot si es té en compte que es tractava d'una família que passava per moments difícils després d'haver assolit una posició econòmica i social privilegiada. D'altra banda, en l'explicació del renom de ‘cal Gallifa’ s'afirma en un moment determinat que Josep Alba i Josepa Ivern, i Josep Romeu i Josepa Cona van ser els primers en arribar durant el primer terç del segle XIX al conjunt de Gallifa. Evidentment ens referíem als primers membres d'aquestes nissagues, atès que ja des del segle XI hi ha constància documental que certifica l'existència d'habitants en aquest indret de Cubelles.

Així mateix, i com a mostra del compromís adquirit pels autors de seguir indagant en els motius i sobrenoms de Cubelles, hem decidit incorporar-ne en aquest anuari un altre de ben conegut al municipi, cal Garvat.

- **Cal Garvat:** Aquest motiu respon, una vegada més, a l'enginy i l'humor popular de Cubelles. Segons sembla, a Josep Fontanals i Granell, nascut a Cubelles l'any 1869, li van sortir uns granets a la cara. Comentant-ho amb altres veïns del poble, algú li va comentar que anés amb compte no fos cas que hagués agafat la verola i li quedés gravada la cara. La verola no la va agafar, però des d'aleshores el van començar a conèixer com ‘el Gravat’, motiu que per un procés de metàtesi va degenerar fins al ‘Garvat’ dels nostres dies. El seu fill, Josep Fontanals Lleó, nascut l'any 1893, va popularitzar encara més el sobrenom en convertir-se, durant bona part del segle XX, en una persona molt estimada pels cubellencs, tant per la seva bonhomia i sentit de l'humor com per la tasca de curandero que desenvolupava amb molta eficiència. Aquest home era conegut com a Pep, o Pepet, Garvat, i la seva activitat laboral era la de pastor.

La casa més coneguda com cal Garvat va ser la ubicada a la cantonada dels carrers de Víctor Balaguer i de Joan Pedro i Roig, amb portes d'entrada en totes dues bandes.